

[Freddy Madsen]

– også selv om vi tager restriktive metoder i anvendelse på nogle enkelte, begrænsede områder – vil være i stand til at afsætte en betydelig del af i udlandet både på det ene og på det andet område. For det andet skal vi inden for de områder, hvor vi har et højt hjemmemarkedsforbrug, udnytte de muligheder, der er for i så høj grad som muligt at være selvforsynende på disse områder.

Nogle af ordførerne, som har oplevet, at vi i 1977 fremsatte et forslag om importregulering, har da også set, der er en forskel på forslagene, at det faktisk er nogle overordentlig begrænsede foranstaltninger, vi her foreslår.

Der er flere af ordførerne, der har været inde på, hvad det drejer sig om. Vi er endda blevet rost, også fra borgerlig side, for spørgsmålet om det statslige indhold. Der er åbenbart bred enighed om, at det er noget, regeringen godt kunne gøre noget ved, og som kunne løse nogle problemer. Lad mig nævne et eksempel, som at kraftværkerne, selv om de ikke direkte er statsforetagender, ikke alene køber kul i Sydafrika, men faktisk også køber materiel, som vi udmærket kunne fremstille her i landet, i Sverige og andre steder, selv om der kun er en beskedent prisforskel. Og sådan kunne der nævnes mangfoldige andre områder.

Spørgsmålet om transportmidlerne. Ja men hvor frygtelig socialistisk er det at stille sådanne krav til vore samhandelspartnere? Lad os bare tage, at vi importerer for 2,3 mia kr. personbiler om året. Vi foreslår ikke, at vi skal holde op med at købe biler. Men det, vi foreslår, er faktisk, at der blev stillet krav til producenterne af en række af de produkter, som medgår til fremstillingen af disse biler – og det, vi har peget på her, er gearkasser og bremseser, men der kunne såmænd også nævnes andre ting – om, at en del af denne produktion skulle gennemføres her i landet, og det er vel i og for sig et beskedent krav.

Hr. Lawaetz siger så, at det er det helt modsatte af det, fremskridtspartiet vil. Ja, det er vi bestemt ikke i tvivl om, og det glæder os også, at det blev konstateret. Men det er urimeligt at behandle vores forslag på den letfærdige måde, som hr. Lawaetz gør. Jeg ved ikke, hvor han har fået det tal fra, at der skulle ansættes 13.000 for at gennemføre disse forslag. Det kunne være rart at få dokumenteret af hr. Lawaetz, at der skulle være

brug for 13.000 offentligt ansatte for at gennemføre disse forslag. Det er som så meget andet grebet ud af luften.

Hr. Ellemann-Jensen siger, at der ikke kan påvises lande med statshandel, hvor der er social stabilitet. Nu er der antagelig meget, vi kan skændes om, når det drejer sig om forholdene i den socialistiske verden, men at der ikke skulle være social stabilitet, tror jeg ikke hr. Ellemann-Jensen kan dokumentere; hvis han kan, vil jeg i hvert fald gerne høre det. I disse lande har man i hvert fald afskaffet arbejdsløsheden; det er mere, end vi har her i landet.

Jeg værdsætter hr. Ole Olsens bemærkninger. Jeg kan forstå, at SF i modsætning til tidligere er positivt indstillet over for en række af de problemer, som her fremlægges.

Hr. Alfred Hansens indlæg er jeg ikke skuffet over; det er nu engang retsforbundets indstilling, at vi skal have fri handel, et synspunkt, som kunne være rimeligt, dengang retsforbundets grundlæggere stiftede partiet. Men at dette forslag ligefrem skulle være noget af det værste, vi har lavet, set fra retsforbundets standpunkt, må jeg notere mig, for det må jo betyde, at retsforbundet ikke synes, socialisme o. lign. er så galt.

Både hr. Wilhjelm og andre ordførere har brugt udtrykket, at vi ville eksportere arbejdsløsheden. Nej, det vil vi ikke. Det, der faktisk er tale om, er, at Danmark også i kraft af de internationale monopolvers skalten og valten i stor udstrækning importerer arbejdsløshed. Når vi efter regeringens udsagn er ude af stand til at gøre en massiv indsats, sådan som vi har foreslået det, imod arbejdsløsheden, skyldes det – og det gentager man igen og igen – at hensynet til betalingsbalancen forhindrer det. Vi har aldrig nogen sinde påstået, hr. Wilhjelm, at man kunne afskaffe arbejdsløsheden i Danmark bare ved at udvide forbruget. Jeg har gentaget, jeg ved ikke hvor mange gange, her fra denne talerstol over for hr. Wilhjelm, at vi meget vel kender mekanismen i det kapitalistiske samfund og ved, at man kun kan afskaffe krisen i det kapitalistiske samfund ved at afskaffe samfundssystemet. At jeg bliver ved med at gentage det, forhindrer åbenbart ikke hr. Wilhjelm i gang på gang at fremsætte den samme usandhed fra denne talerstol om vore usigter i så henseende.